

half jaar nu, toen had ik haar kunnen vermoorden, zoo als ik haar haatte toen. Maar je kunt haar niet haten, onmogelijk. Zij is zoo mooi, zoo innemend, zoo charmant. Eigenlijk had zij een engel kunnen worden, geloof ik, als zij maar iemand had kunnen liefhebben, als haar moeder niet was gestorven, dan zou zij zeker...

JOHAN.

Dan... ja. Een moeder moest niet *kunnen* sterven voor haar kinderen groot zijn.

LENA.

Jo (*kust hem*). Weet je wat Corry is? Een kind dat bedorven moet worden en dat toch iemand moet aanbidden om zoet te zijn. Och, ze heeft nooit nagedacht bij al haar flirtations; zij liet zich aanbidden uit behoefte om beminnelijk te zijn, uit verlangen naar liefde. En zooals een kind al zijn speelgoed kan stuk maken om te onderzoeken wat 't eigenlijk is, zoo speelde zij met menschen, dat egoïstje? o zulk een charmant egoïstje! Zij zoekt altijd weer wat anders omdat zij haar verlangen niet kan vinden, dat groot verlangen naar een hooge, krachtige liefde, eene aanbidding. Ja, als Frans...

JOHAN.

Misschien, als hij gewild had en dat heeft hij een oogenblik.

LENA.

Maar een oogenblik, geloof je?

JOHAN.

Ten minste... hij is weggegaan. Hij heeft mij nooit iets gezegd en Corry evenmin.

LENA.

Zij heeft hem lief gehad. (*Johan trekt de schouders op*).

LENA.

Ja, dat heeft zij.

JOHAN.

Heeft zij er ooit een woord...

LENA.

Nooit, maar toch weet ik 't, ik voel 't: zij heeft hem nog lief. Maar gaat hij nu heusch naar Indië?

JOHAN.

Waarachtig gaat hij en gauw ook al; maar hij komt nog afscheid nemen, schreef hij immers.

LENA.

Ik vind 't niet lief van hem, dat hij haar...

JOHAN.

Maar Lena, je weet er immers niets van, hoe kan je dan zoo oordeelen?

LENA.

Ja wel, ja wel, ik begrijp er genoeg van. Denk je soms dat hij niet wist, dat zij hem lief heeft? Hé, ik zou zoo graag hem eens spreken en ik zou hem...

JOHAN (*haar handen vattend*).

Jij, jij zou je handjes willen branden en met je lieve hartje domheden doen. Dat zou jij. Weet je hoe veel hij heeft geleden en hoe lang hij heeft getwijfeld eer hij kon besluiten waarlijk weg te gaan? Waarom anders dan om Corry? Meng je vooral nooit in den strijd van twee harten. Als twee menschen elkaar *willen* vinden dan zullen zij elkaar vinden, ondanks alles. Zorg nu maar liever dat Corry een paar gezellige kamers heeft, zoolang ze bij ons logeert.

LENA.

Nu heb ik 't dan niet snoezig voor haar ingericht boven?

JOHAN.

O! prachtig, een prullen-museum!

LENA.

Prullen!

JOHAN.

Nu ja, een salonnetje vol beeldjes en schilderijtjes en plaatjes en doosjes en waaiertjes en bordjes en lapjes en... en prullen (*lachend weglappend*). Dag! de koetsier wacht al lang en ik heb veel visites van daag (*knikt haar toe, aan raam*).

LENA.

Dag, groot prul.

JOHAN (*plechtig*).

Mevrouw!

LENA (*gaat tot hem*).

Dag! (*een zoen*).

(*Johan af door tuin*).

Tweede Tooneel.

(*Lena ruimt de theeboel op, eerst neurkend dan zingend. Daarna schelt zij*).

BETJE (*Scheveveningsch dienstmeisje op*).

LENA.

Betje, neem de bordjes mee, de rest is klaar! En kom dan gauw boven om me nog wat aan de kamer van juffrouw Corry te helpen.

BETJE (*langzaam gaande met bordjes*).

Best, mevrouw.